

Usnesení

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 13. března 2018 odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Berouně proti rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne 13. prosince 2017, číslo jednací 8T 23/2017 – 404, v trestní věci obžalovaného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání státního zástupce zamítá.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěn obžaloby pro skutek spočívající v tom, že jako znalec jmenovaný rozhodnutím Krajského soudu v Praze ze dne 15. 4. 1996 pod čj. Spr 4141/95 pro základní obor ekonomiky, odvětví ceny a odhady se zvláštní specializací pro odhady nemovitostí, vyhotovil dne 22. 4. 2014 v Žebráku, okr. Beroun znalecký posudek a to „Ocenění nemovitostí č.684-3953-2014“, který se týkal ocenění nemovitosti – objektu k bydlení bez čp. na pozemku parc.č. st. [REDAKCE] s příslušenstvím a pozemky, jak je uvedeno na LV [REDAKCE] pro k.ú. a obec [REDAKCE] v okrese Brno – venkov, který byl vypracován jako ocenění majetkové podstaty nemovitého majetku insolvenčnímu správci [REDAKCE] [REDAKCE] kdy ve výše uvedeném znaleckém posudku určil obvyklou cenu této nemovitosti ve výši [REDAKCE],-Kč a tento znalecký posudek byl podkladem v rámci zpeněžení majetkové podstaty dlužníka [REDAKCE], ale z revizního znaleckého posudku „Znalecký posudek č.090/2016“, který byl vypracován dne 12. 9. 2016 Znaleckým ústavem stavebním s.r.o. Praha vyplývá, že znalec svůj znalecký posudek nevypracoval řádně a dostatečně a nevyužil veškeré prostředky, které mu platné právní normy a předpisy určovaly a umožňovaly a tímto svým jednáním hrubě zkreslil výslednou tržní hodnotu oceňované nemovitosti a tedy jako znalec podal hrubě zkreslený znalecký posudek; jímž měl spáchat přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst.1 tr. zákoníku.
2. Zprošťující výrok okresní soud odůvodnil tím, že rozdíl mezi oceněním nemovitosti obžalovaným v předmětném posudku a oceněním znaleckého ústavu je sice velký, což vede k podezření, že posudek obžalovaného je hrubě zkreslený, ovšem s ohledem na všechny okolnosti případu nelze spolehlivě uzavřít, že obžalovaný zkreslil cenu nemovitosti úmyslně, a to ani ve formě úmyslu nepřímého.
3. Proti tomuto rozsudku podal státní zástupce v neprospěch obžalovaného v zákonné lhůtě odvolání, neboť se zprošťujícím výrokem nesouhlasí. Připomíná, že okresní soud nejprve ve věci rozhodl trestním příkazem, jímž obžalovaného uznal vinným stíhaným jednáním, poté co byl trestní příkaz z podnětu odporu obžalovaného zrušen, rozhodl o podmíněném zastavení trestního stíhání. Usnesení o tom bylo rozhodnutím krajského soudu zrušeno a prvý soud rozsudkem pod sp zn. 8T 23/2017 uznal obžalovaného vinným. Po zrušení odsuzujícího rozsudku soud vyžádal doplněk znaleckého posudku a následně obžalovaného zprostil obžaloby. Státní zástupce tak namítá, že rozhodování nalézacího soudu je nepředvídatelné. Navíc zdůrazňuje, že znalec na závěrech svého posudku nic neměnil, setrval na tom, že obžalovaný měl bez umožnění prohlídky nemovitosti podání posudku odmítnout, a tento závěr je potvrzen i odůvodněním rozsudku prvního soudu. Z toho také státní zástupce vycházel při podání obžaloby. Navíc státní zástupce vyslovuje podiv nad tím, že při užití nákladové metody je rozdíl mezi cenami vyšší, a to v hodnotě nejméně [REDAKCE] Kč, než jak hodnotu nemovitosti odhadl obžalovaný. Trvá proto na tom, že obžalovaný svůj posudek úmyslně značně podhodnotil, a

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Blažková

tudíž podal posudek hrubě zkreslený. Navrhuje, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně.

4. Z podnětu podaného odvolání krajský soud podle § 254 odst. 3 tr. řádu z hlediska vytykánych vad přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
5. Především je třeba uvést, že krajský soud se předmětnou věcí zabývá již opakovaně, jak ostatně správně rekapituluje státní zástupce v podaném odvolání. Poslední z předchozích rozhodnutí je usnesení ze dne 29. 6. 2017 sp. zn. 10 To 311/2017, jímž byl z podnětu odvolání obžalovaného zrušen rozsudek soudu I. stupně ze dne 29. 6. 2017. Tím byl obžalovaný uznán vinným přečinem křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1 tr. zákoníku a byl mu uložen jednak peněžitý trest ve výši [REDAKCE] Kč (30 denních sazeb po [REDAKCE] Kč) spolu s náhradním trestem odnětí svobody v trvání tří měsíců a s trestem zákazu činnosti, a to zákazu provozování znalecké činnosti na dobu tří let. Po vrácení věci okresní soud doplnil dokazování v intencích pokynů odvolacího soudu a lze uzavřít, že ve věci již bylo provedeno dokazování v rozsahu dostatečném pro posouzení věci.
6. Skutková zjištění, k nimž nalézací soud po zhodnocení důkazů dospěl, rovněž nevzbuzují pochybnosti. Bylo spolehlivě prokázáno, že obžalovaný jako soudní znalec vypracoval na žádost společnosti G. P. Investments a.s. Praha (která spravuje pohledávky společnosti QI investiční společnost, a s. Praha 1, jež byla věřitelem přihlášeným do insolvenčního řízení vůči dlužníku [REDAKCE] s nejvyšší pohledávkou) znalecký posudek, jehož účelem bylo ocenění výše specifikované nemovitosti pro účely jejího prodeje v dražbě konané v rámci insolvenčního řízení. Ze samotného posudku vypracovaného obžalovaným je pak zřejmé, jaké podklady mu k tomu byly poskytnuty objednatel (výpis z katastru nemovitostí, kopie katastrální mapy, fotodokumentace – původní odhad nemovitosti z roku 2001). K posledně zmíněnému odhadu soud dodává, že šlo o odhad tržní hodnoty nemovitosti zpracovaný pro „ebanku“ a obvyklá cena současná je v něm stanovena částkou [REDAKCE] Kč a obvyklá cena budoucí částkou [REDAKCE] Kč. Nesporné je i to, že nemovitost byla v dražbě prodána právě za cenu stanovenou znaleckým posudkem zpracovaným obžalovaným.
7. Pokud jde o předmětný posudek, je třeba uvést, že ten nelze považovat za nepravdivý – obžalovaný v něm uvedl, z jakých podkladů při ocenění nemovitosti vycházel, jaké metody při ocenění použil, a v bodě 3) konstatoval, že prohlídku nemovitosti provedl, aniž by měl do ní zajištěn přístup. Ostatně to, že posudek nelze považovat za nepravdivý, konstatoval i znalecký posudek Znaleckého ústavu stavebního s.r.o. Praha, který byl přibrán k posouzení věci orgány činnými v trestním řízení.
8. Je proto třeba zabývat se otázkou, zda se jednalo o posudek hrubě zkreslený. V této souvislosti je třeba připomenout, že předmětná věc byla policií šetřena z podnětu trestního oznámení [REDAKCE], jedné z věřitelek dlužníka [REDAKCE] která byla se svojí pohledávkou přihlášena do insolvenčního řízení, a která předložila posudek zpracovaný 15. 5. 2012 znaleckým ústavem Stavexis s.r.o. Brno, jímž byla cena nemovitosti stanovena částkou [REDAKCE] Kč. Nutno ovšem dodat, že tento posudek, obsahující velmi podrobné informace o nemovitosti obžalovaný k dispozici neměl. Základním problémem předmětného posudku tedy zůstává, že obžalovaný hodnotu nemovitostí stanovil na základě nedostatečných a navíc zastaralých podkladů přesto, že za takové situace měl zpracování posudku odmítnout (jak uvedl i [REDAKCE] [REDAKCE] který za Znalecký ústav stavební jejich posudek stvrzoval v hlavním líčení). Na základě tohoto posudku, resp. doplnku opatřeného po zrušení předchozího rozsudku, lze připustit, že hodnota oceňované nemovitosti určená obžalovaným byla podstatně nižší, než hodnota skutečná. Nutno ovšem dodat, že určité pochybnosti vyvstávají o tom, nakolik je výpočet tohoto rozdílu provedený Znaleckým ústavem stavebním přesný, neboť i on vycházel Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Blažková

z kvalitativních a kvantitativních údajů obsažených v posudku ústavu Stavexis z roku 2012, tedy z podkladů ne zcela aktuálních. To však nic nemění na tom, že hodnota nemovitosti stanovená obžalovaným v posudku předmětném byla neúměrně nízká a tento posudek lze tedy označit jako hrubě zkreslený. Lze tedy uzavřít, že i dle názoru odvolacího soudu prokázané jednání obžalovaného objektivní znaky skutkové podstaty přečinu podle § 346 odst. 1 tr. zákoníku naplnilo.

9. Krajský soud se však plně ztotožňuje s názorem soudu nalézacího, že na podkladě provedených důkazů nelze spolehlivě uzavřít, že obžalovaný posudek, resp. hodnotu oceňované nemovitosti, zkreslil úmyslně, byť ve formě úmyslu nepřímého. V této souvislosti nelze pominout již to, že stanovení hodnoty nemovitosti bylo značně komplikované, jak vyplynulo i z výpovědi ██████████ v hlavním líčení. Přitom není sporu o tom, že obžalovaný měl zpracování posudku, pro něž mu zadavatelem nebyly dodány dostatečné podklady, odmítnout, ovšem to, že tak neučinil a zadání vyhověl, svědčí spíše o jeho nedbalém přístupu k výkonu znalecké činnosti (a možná i o nedostatku odborné erudice), než o srozumění s tím, že hodnotu nemovitosti zkreslí. Nic z toho, co se v průběhu celého trestního řízení podařilo zjistit, totiž nesvědčí o tom, že by měl obžalovaný k takovému zkreslení jakýkoli důvod. Je třeba znovu připomenout, že zpracování posudku obžalovanému zadal jeden z věřitelů přihlášených v insolvenčním řízení, v jehož zájmu jistě bylo, aby nemovitost byla prodána co nejvýhodněji a mohly tak být v co možná největším rozsahu uspokojeny přihlášené pohledávky. I z tohoto důvodu je tedy krajně nepravděpodobné, že by byl obžalovaný alespoň srozuměn s tím, že ve svém posudku nemovitost tzv. podcení, neboť tím by ohrozil i zájmy zadavatele posudku, jemuž se jinak evidentně snažil vyhovět již tím, že se uvolil k vyhotovení posudku, což jiní znalci v předvánočním čase odmítli. Z této situace okresní soud právem uzavřel, že jednání obžalovaného pro absenci subjektivní stránky není trestným činem a tomuto závěru odpovídá i důvod zproštění podle § 226 písm. b) tr. řádu. Ostatně je možno dodat, že státní zástupce sice s tímto závěrem nesouhlasí, ovšem ani v podaném odvolání neuvádí žádné konkrétní argumenty, jimiž by ho zpochybnil. Takovým argumentem totiž rozhodně nemůže být požadavek na předvídatelnost soudních rozhodnutí tak, jak státní zástupce namítá, neboť ten rozhodně nelze vykládat tak, že by soudní rozhodnutí musela být neměnná bez ohledu na jejich správnost a opodstatněnost.
10. Krajský soud tedy po přezkoumání věci dospěl k závěru, že rozsudek soudu I. stupně odpovídá stavu věci i zákonu, a proto odvolání státního zástupce jako nedůvodné zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodl v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by takto bylo označeno.

Praha 13. března 2018

JUDr. Jitka Sochorová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Blažková